

சிறப்பிதழ்
Special Issue

2-ஆம் 2050
18-July 2019

ISSN : 2321-0737

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandrasegaran

Editorial Board

Dr. S. Kumaran

Dr. Oppila Mathivanan

Dr. R. Rajagopal

Dr. Aranga. Pari

Dr. PM. Jamahir

Dr. S. Rajaram

Dr. R. Velmurugan

Dr. S. Chitra

Dr. E.R. Ravichandran

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. K. Thilagavathi

Dr. P. Velmurugan

Dr. G. Sheik Meeran

Dr. P. Selvakumar

Dr. M. Karunanithi

Dr. A. Kaleel Rahman

Dr. A. Senthil Kumar

Dr. S. Tamil Velu

Dr. M. Arunachalam

Dr. R. Vijayarani

Dr. V. Dhanalakshmi

Dr. S. Ramesh

Dr. J. Chandrakala

Dr. C. Prabhakaran

Dr. P. Santhi

Prof. Balasundaram

Elayathamby

Dr. A. Thoufiq Rameez

Dr. S. Bharathi Prakash

Dr. J. Raja

Dr. J. Selva Kumar

Dr. D. Alagudurai

Dr. Chandrika Subramaniyan

Dr. Manivannan Murugesan

Dr. V. Kalathi

Mr. G. Senthil

பல்கலைக் கழக மானியக் குழு அங்கீகாரம் பெற்றத் தமிழ்ப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

UGC APPROVED INTERNATIONAL THAMIZH JOURNAL

UGC Journal No.40719

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்)
(கலை & மனிதவியல்)

Journal of Classical Thamizh

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)
(Arts & Humanities)

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் -2019

சிறப்பிதழ் : தமிழ்த்துறை (தன்நிதி)
நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
பொள்ளாச்சி - 642 001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள்

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்

Special Issue Editor

முனைவர் இரா. விஷ்ணுப்பிரியா

உதவிப்பேராசிரியர்

பதிப்புக்குழு உறுப்பினர்கள்

முனைவர் த. பரமேஸ்வரி (குறைத்தலைவர்)

முனைவர் த. கீதாஞ்சலி முனைவர் ந. பிரகாஷ் முனைவர் இரா. ஜெயந்தி
முனைவர் ம. சித்ரகலா முனைவர் மு. சுசந்தி பேரா. ர. சூர்யா பேரா. அ. மகப்பு
தமிழ்த்துறை (தன்நிதி), நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பொள்ளாச்சி -6

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

4 பகுதி-2
சிறப்பிதழ்
Special Issue

61. அ. ஜாஸ்பின் ஷீலா	“கிணற்றில் விழுந்த தீண்டாமை” சிறுகதைத் தொகுப்பில் மனிதநேய மாண்புகள்”	210-213
62. செ. ஐஸ்வர்ய சுகிலா & ஜே. ஜெயரதி பொன்மலர்	கனிமொழியின் அகத்திணை கவிதையில் பெண்ணிலை	214-217
63. ஜி. பாண்டியலட்சுமி	சிலப்பதிகாரத்துள் காணலாகும் மாண்புடைமனிதர்கள்	218-221
64. அ. சஜன்	ஜி. நாகராஜனின் குறத்தி முடுக்கு நாவலில் பரத்தையர்	222-224
65. ப. சவிதா	அகமரபுகள் நோக்கில் சம்பந்தர் பாடல்களும் மனிதநேயமும்	225-229
66. திரு. ஆ.சந்திரசேகர்	“அட்டகுளத்திலும் ஒட்டிக்கொள்ளும் ஆம்பல்கவி”	230-232
67. எம்.மெஹ்முதா	101 மனுஷ்யபுத்திரனின் கவிதைகளில் மனித நேயம்	233-237
68. செ.மகேஸ்வரி	தமிழர் பண்பாட்டில் பசிப்பிணி போக்கும் மனிதநேய மாண்புகள்	238-242
69. தி.சுமதி & ப.சக்தி குமாரவேல்	வேதாத்திரிய நோக்கில் குடும்பச் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள்	243-246
70. சு.பாத்திமா	ப.க.பொன்னுசாமியின் 'படுகளத்தில்' மனிதநேயம்	247-250
71. மா.நடராசன்	இராமலிங்க வள்ளலாரின் மனிதநேயச் சிந்தனைகள்	251-254
72. கு.ஜெயந்தி	சங்க இலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள்	255-258
73. ந.ஜெயவசந்தி	புறநானூற்றில் மனித நேய பண்புகள்	259-262
74. கோ.ஜெமிலா	புறநானூற்றில் மனிதநேயப் பண்புகள்	263-265
75. செ.கிளாறா டெல்பின் ஐடா & நா.ரா.ஷிபஜா	கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் திருநங்கைகளின் மனிதநேயம்	266-268
76. நா.பன்னீர்செல்வம்	தமிழ் இலக்கியங்களில் காணும் மனிதநேய மாண்புகள்	269-273
77. தெ.சந்திரா	நீதி இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனிதநேயம்	274-276
78. தெ.சந்திரா	சங்க இலக்கியத்தில் மனிதநேயம்	277-280
79. தமிழ்செல்வி.த	அ. றிணை உயிர்களிடத்தில் மனிதநேயம்	281-283
80. ச.குருஞானம்பிகா	சங்க இலக்கியத்தில் மனிதநேயம்	284-286
81. சு.பிரியதர்ஷினி	கண்ணகியின் மனிதநேயம்	287-290
82. மு.சௌந்தரியா	கலித்தொகைத் தலைவியின் மனிதநேய மாண்புகள்	291-294
83. மோகனப்பிரியா.ச	கம்பராமாயணத்தில் இராமனின் மனிதநேயம்	295-297
84. த.திலகவதி	சூரியகாந்தன் நாவல்களில் மனிதநேயம்	298-301
85. ப.பத்மா & காசிபட்டா சத்யமூர்த்தி	பக்திஇலக்கியங்களில் மனிதநேய மாண்புகள்	302-306
86. வானதிபகீரதன்	ஈழத்துசிறுவர் பாடல்களில் உயிர்களிடத்தில் அன்பும் மனிதநேயமும்	307-310
87. கா.மகேசுவரி	புறநானூற்றில் மனிதநேய விழுமியங்கள்	311-313
88. மு.செந்தமிழ்ச்செல்வி	மூதின் முல்லைப் பாடல்களால் மானுடம்	314-316
89. K.சாந்தி முனைவர் & C.விஸ்வநாதன்	சித்தர் இலக்கியத்தில் மனித நேயப்பண்புகள்	317-321
90. த. கீதாஞ்சலி	கடையெழுவள்ளல்களின் மனிதநேயமாண்புகள்	322-325
91. தங்கராசா கோபிநாத்	சுப்பிரமணிய பாரதியாரது தேசபக்திபாடல்களில் மனிதநேயம்	326-329
92. சி.அமுதா	எட்டுத்தொகை அகப்பாடல்களில் தொழில்சார் மனிதநேயம்	330-333
93. இரா.இரமேஷ்	தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள்	334-340
94. கா. திருநாவுக்கரசு & செ.விஸ்வநாதன்	கம்பன் வடித்த இராவணன்பாத்திரமும் பேராண்மை அறமும்	341-345

கடையெழுவள்ளல்களின் மனிதநேயமாண்புகள்

முனைவர் த. கீதாஞ்சலி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, (சுயநிதி)

என்.ஜி.எம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி

சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை எடுத்துக்காட்டுவனவாக சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. மனிதவாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற அனுபவங்களையும் உண்மைகளையும் உணர்த்துவதே சிறந்த இலக்கியங்களாகும். இத்தகைய இலக்கியங்களே பழந்தமிழரின் பண்பாட்டுச்சிறப்புகளை உலகிற்குப் பறைசாற்றும் கருவூலங்களாகும். இவற்றில் பழந்தமிழர் பண்பாட்டில் முதன்மையானதாக விளங்குவது மனிதநேயமே. நேயம் என்ற சொல்லிற்கு “அன்பு, பக்தி, நன்மை, (ப.651) எனத்தமிழகராதிபொருள் தருகிறது.” மனிதநேயம் என்பது பிறர்துயர் கண்டபோது உதவுதலும் பிறருக்காக வாழ்தலுமாகும். நாடு, இனம், மொழிவேறுபாடு கருதாது அனைவருக்கும் பொதுவாகவாழும் வாழ்வே மனிதநேயமாகும்” என்று அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். அவ்வகையில் ஈதலும் இசைபடவாழ்தலும் பண்புடைய வாழ்விற்கு உரமுட்டின என்பதை உணர்ந்து கொள்ளமுடிகிறது. இரப்பாருக்கு ஒன்று ஈவதே சிறந்த மனித நேயப் பண்பாகும். இத்தகைய ஈகைக்குணம் பிற உயிரையும் தம்முயிர்ப்போல் நேசிக்கும் போதுதான் வருகிறது. தனக்கெனவாழாமல் பிறருக்கெனவாழும் மனிதநேயமிக்க மனிதர்கள் இவ்வுலகத்தில் இருப்பதால்தான், இவ்வுலகம் இன்னும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய பண்பு இரப்பவருக்கு நன்மை செய்யும். இரந்தவருக்கும் நன்மை செய்யும் இதனை உணர்த்தும் ஒருபாடல்,

கரப்புடையார் வைத்தகடையும் உதவா
தூர்ப்புடைமன்னர்க்குதுப்பரவுதல்லால்

செம்மொழித் தமிழ் (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ஜூலை, 2019 - சிறப்பிதழ் (ISSN: 2321-0737)
Classical Thamizh (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) July, 2019- Special Issue (ISSN: 2321-0737)
தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள் - பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்-2019
தமிழ்த்துறை (சுயநிதி), நல்லுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பொள்ளாச்சி - 642 001, தமிழ்நாடு, இந்தியா

நிரப்பிடும்பைமிக்கார்க் குதவஒன்றீதல்
கரத்திடைப் பெய்தபெயல் (பழமொழி.373)

ஏழைக்குகொடாமல் மறைத்துவைத்தபொருள்கள் வைத்தவருக்கு உதவுவதில்லை. கடையியாய் அரசருக்கே உதவும். ஆனால் வறுமையால் துன்பம் உடையவர்களுக்கு ஒருபொருளைக் கொடுத்தல் என்பது வெப்பத்தால் வாடிவருந்தும் சுரத்திடைப் பெய்தமழையால் குளிர்மை ஏற்பட்டு இன்புறுதல்போல இடும்பைமிக்கார்க்கு ஈதல் இன்பம் தரும். ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தலே சிறந்த பண்பு எனப் பொருள் தருவதாக அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் பிற உயிரைத் தன் உயிர்போல் கருதிபேணிய வள்ளல்களில் கடையெழுவள்ளல்கள் எனப் போற்றப்படும் எழுவரின் மனிதநேயச்சிறப்பை எடுத்தியம்புவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பேகன்

பேகன் குறுநிலமன்னன். இவனது மனிதநேய மாண்பைவிளக்கும் விதமாக சிறுபாணாற்றுப் படைப்பாடலென்று காணப்படுகிறது. பருவமழை பொய்க்காது பெய்ததனால் வளமிக்கமலைப்பக்கத்துக் காட்டில் திரிந்தமயில் அகவியதைக்கேட்டு, குளிரால் நடுங்கியது என்றெண்ணி தனது போர்வையைக் கொடுத்தபேகன் பற்றி,

வானம் வாய்த்தவளமலைக் கவாஅன்
கானமஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய
(சிறுபாண்.84-85)

எனும்வரிகள் தெரிவிக்கின்றன. பேகனின் ஈகைச் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் விதமாக,

கடாஅயானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணையுயினும் ஈத்தல் நன்றுஎன
மறுமைநோக்கின்றோஅன்றே
பிறர் வருமைநோக் கின்று அவன்
கைவண்மையே (புறம்.141)

என்றவரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

பாரி

பறம்புமலையைஆண்டகுறுநிலமன்னன்
பாரி. நாட்டுவளம் காணச்சென்றபாரிவழியில்
முல்லைக் கொடியொன்றுபற்றுவதற்குக்
கொழுகொம்பு இன்றிவாடியதைக் கண்டான்
அக்கொடிபடர்வதற்குத் தன் தேரைநிறுத்திவிட்டு
நெடுந்தொலைவுநடந்தேவந்தான். இதனை,

....சுரும்புஉண

நறுவீஉறைக்கும் நாகநெடுவழி

சிறுவீமுல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய

(சிறுபாண்.88-89)

என்றவரிகள் தெரிவிக்கின்றன.பாரியின்
ஈகைத்திறன் பற்றிக் கபிலர் குறிப்பிடுகையில்,

பாரிபாரிஎன்றுபலஏத்தி

ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப்புலவர்

பாரிஒருவனும் அல்லன்

மாரியும் உண்டுசுண்டுஉலகுபுரப்பதுவே

(புறம்.107)

என்றவரிகளும் தன்னைநாடிவரும் இரவலருக்கும்
புரவலருக்கும் அவர்கள் விரும்பினால் தங்கள்
நாட்டைக் கேட்டாலும் கொடுக்கும்
கொடைத்தன்மைபாரியிடம் இருந்தமையால்
பறம்புநாட்டில் உள்ளமுந்நூறு ஊர்களையும்
பரிசிலர்க்கே கொடுத்துவிட்டான் என்பதை,

"முந்நூறு ஊர்த்ததண்பறம்புநன்னொடு
முந்நூறு ஊரும் பரிசிலர் பெற்றனர்"

(புறம்.110)

என்றவரிகளும் பாரியின் ஈகைப்பண்பைச்
சிறப்பிக்கிறார்.

செம்மொழித்தமிழ் (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ஜூலை. 2019 - சிறப்பிதழ் (ISSN : 2321-0737)
Classical Thamizh (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) July, 2019- Special Issue (ISSN : 2321-0737)
தமிழ்த்துறை (சுயநிதி), நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பொள்ளாச்சி - 642 001, தமிழ்நாடு, இந்தியா

மலையமான் திருமுடிக்காரி

ஒளிமிக்கஅச்சம்தரும் நீண்டவேலிஎன
உடையவன்காரி. கபிலர் மலையமான் திருமுடி
காரியின் பாடும் பொழுது அவனைப்
பாடியபுலவர்கள் பரிசில் பெறாமல்
வெறுங் கையுடன் செல்லமாட்டார்கள்
என்பதைஉணர்த்தும்விதமாக,

"வறிதுபெயர்குநர் அல்லர்

பீடுகெழுமலையற் பாடியோரே" (புறம்.124)

என்றவரிகள் அமைந்துள்ளன.உலகமேவியக்கும்
வகையில் போரில் புகழ் மிக் கதன்
குதிரைகளையும், பெரும் பொருளையும்
இரவலர்க்குக் கொடுத்தான். இதனால் அவன்,

"ஈர நன்மொழி இரவலர்க்குஈந்த

கழல்த்தொடித் தடக்கைக் காரி"

(சிறுபாணா.93-95)

என்றுசிறப்பிக்கப்படுகிறான்.இரந்துவருவோருக்கு
இல்லைஎன்று கூறாதமனிதநேயமாண்பு இத்
வெளிப்படுகிறது.

ஆய்

பொதியமலைச்சாரலில் ஆய்குழவயத்
தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்தவன்
ஆய்.இவனின் ஈகைச்சிறப்பைப் பற்றிஉறையூர்
முடமோசியர் பாடும்போது,

"நின் நாட்டு

இளம்பியதுஒரு குல் பத்துஈனும்மே?
நின்னும் நின் மலையும் பாடிவருநர்க்கு
இன்முகம் தரவாதுஉவந்துநீஅறித்த
அண்ணல் யானைஎண்ணின்" (புறம்.130)

என்றுபுகழ்கிறார்.

அதியமான்

சாவா முவாஅமிழ்த்ததையும் பிறர்க்கு
கொடுத்துமகிழ்ந்தஅதியமானின் மனிதநேயத்தை
வெளிக்காட்டும் விதமாக

பெருமலைவிடரகத் தருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலைநெல்லித் தீங்கனிகுறியாது
ஆதல் நின்னகத்தடக்கிச்
சாதனீங்கமக்கீத்தனையே (புறம்.91)

என்றபாடலின் மூலம்நெடுநாள் வாழவைக்கும்
நெல்லிக் கனியைத் தான் உண்ணாது
ஒளவையாருக்குக் கொடுத்த மனிதநேய
மேன்மையைப் பதிவுசெய்துள்ளார். மற்று
மொருபாடலில் பகுத்துண்டுபல்லுயிர் ஒம்பும்
பண்பாளன் அதியமான் என்பதை,

சிறியகட் பெறினே, எமக் குடியும்
மன்னேபெரியகட் பெறினே
யாம்பாடதான் மகிழ்ந்துண்ணும் மன்னே
(புறம்.235)

எனப் பாராட்டியுள்ளார். பிறருக்குப்
பகிர்நதளித்துவாழத் தயங்கும் மனிதர்கள்
மத்தியில் அதியமான்உணவின் அளவுஎப்படி
இருப்பினும் அதைப் பகுத்துண்ணும்
பண்பாளனாகவாழ்ந்துவந்தான் என்பது
புலனாகிறது. ஒன்றுமே இல்லாதவறியநிலையில்
நம்மிடம் ஒருவன் இரக்கும் போதுஎப்படி நடந்து
கொள்ளவேண்டும் என்பதைகீழ்க்கண்டபாடல்
உணர்த்துகிறது.

உண்டாயின் பதம் கொடுத்து
இல்லாயின் உடன் உண்ணும்
இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன் (புறம்.95)

பொருள் இருக்கும்போதும் இல்லாதபோதும்
மனிதநேயத்துடன் வாழவேண்டும் என்பதை
இப்பாடல் வலியுறுத்துகிறது.
நள்ளி

வளம் செறிந்தகண் டிரநாட்டைச்
சேர்ந்தவன் நள்ளி. உள்ளொன்றுவைத்துப்
புறமொன்றுபேசுவதும் உள்ளத்தில் கருணை
இல்லாமல் பிறருக்குகொடுத்தலும் பயன்தராது
என்ற கொள்கையை உடையவன். தன்னிடம்

வந்தவர்கள் மீண்டும் வறுமையில் வாடாதவாறும்
வேறொருவரிடம் சென்று இரவாதவாறும் நிரம்பக்
கொடுக்கும் இயல்புடையவன் நள்ளி. இதனை,

முட்டாதுகொடுத்தமுனைவிளங்குதடக்கை
.....

நளிமலைநாடன் நள்ளி (சிறுபாணா.105-107)

என்றுபாராட்டப்படுகிறான்.

ஓரி

சிறிய மலைகளை உடைய கொல்லி
மலைக்குத் தலைவன் ஓரி. இவன்
புண்ணைமரங்களையும் குன்றுகளையும் உடைய
நாடுகளைக் கூத்தருக்குக் கொடுத்ததை,

நறும்போதுகஞலியநாகுமுதிர் நாகத்துக்
குறும்பொறைநல்நாடுகோடியர்க்குசந்த
.....

ஓரிக் குதிரைஓரி... (சிறுபாணா.107-111)

என்றவரிகள் ஓரியின் கொடைத் தன்மையினை
தெரிவிக்கின்றன.

குமணன்

கடையெழு வள்ளல்களுக்கு இணையாகப்
பேசப்படுபவன் குமணன். அரசுக்கட்டிலை
இழந்தகுமணன் காட்டில் தஞ்சம் அடைகிறான்.
அப்பொழுது பெருந்தலைச் சாத்தன்
குமணனைநாடிப் பரிசில் வேண்டுகிறான்.
குமணனிடம் கொடுப்பதற்கு
ஒன்றுமில்லையாயினும் தனதுதலையைக்
கொய்துபோய் தன் தம்பியிடம் கொடுத்துப்
பரிசில் பெறும்படி கூறுகிறான், இதனை,

நாடிமுந் ததனினும் நனிஇன்னாதென
வாள் தந்தனேதலையெனக் கீயத்
தன்னி சிறந்ததுபிறிதொன்றியமையின்
(புறம்.165)

என்றுபெருந்தலைச் சாத்தன் பாடல் விளக்குகிறது.
பெருமைபெற்ற இரவலனாகியபரிசிலன் வாடிச்

செம்மொழித்தமிழ் (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ஜூலை, 2019 - சிறப்பிதழ் (ISSN : 2321-0737)
Classical Thamizh (A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal) July, 2019- Special Issue (ISSN : 2321-0737)

தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதநேய மாண்புகள் - பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்-2019
தமிழ்த்துறை(சுயநிதி), நல்முத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பொள்ளாச்சி - 642 001, தமிழ்நாடு, இந்தியா

செல்வதுநாட்டை இழந்ததைக் காட்டிலும் பெருந்துன்பமாக இருக்கிறது எனக் குமணன் வருந்துகின்றான். பிறர் துன்பத்தைத் தன் துன்பமாக பாவிக்கும் மனிதநேயப் பண்பு இப்பாடலில் வெளிப்படுகிறது.

செல்வத்தின் பயன் ஈதலே என்ற கோட்பாட்டின்படி இருப்போன் இல்லாதவனுக்குப் பயனை எதிர்பார்க்காது கொடுப்பதே தலைச்சிறந்த மனிதநேய மாண்புயாகும். இம்மாண்புக்கு முன்மாதிரியாக காலத்தால் அழியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களாக கடையெழுவள்ளல்களும் திகழ்கிறார்கள். மனிதன் சகமனிதனிடம் காட்டும் மனிதநேயத்தைவிட மனிதரல்லாத அ.றிணை உயிர்களின் துன்பத்தையும் தன் துன்பமாகக் கருதி வாழ்ந்தபாரிமற்றும் பேகனின் ஆன்மநேயப் பண்பு அதனைவிடச் சிறப்பிற்குரியதாக அமைகின்றது. மனிதநேயம் அருகிவிட்ட இன்றைய காலக் கட்டத்தில் ஈதலிற் சிறந்தவள்ளல்களின் வாழ்வை எடுத்துக்காட்டுவது காலத்தின் தேவையாகும். மனிதநேயமே இறப்பில்லாவாழ்விற்கும் வழி என்ற கருத்தும் இக்கட்டுரையின் வழி முன்வைக்கப்படுகிறது.

